

[Peter Brixtofte]

som på glimrende vis beskriver problemstillingen inden for den offentlige sektor, og hvordan man kan blive i stand til at indføre nogle af de fordele, der er ved en markedsøkonomi, i den offentlige sektor. Der tages specielt fat på, at der skal være øget frihed for den enkelte til at vælge mellem forskellige løsninger, at brugerne i større omfang skal være medbestemmende i de enkelte institutioner, og at man derudover også skal kunne få serviceydelser gennem brugerbetaling. Det er tre nøgleord i det, der bliver beskrevet.

Venstre er stort set enig i det meste af det, der står beskrevet. Der kan være nogle enkelte sætninger, som vi måske ville have skrevet anderledes, men hovedindholdet og hovedbudskabet er Venstre helt enig i.

Hvad angår selve forslaget, som går ud på at opfordre til, at man skal udarbejde lovforslag, som fremmer disse mål, må jeg sige, at jeg synes, det er overflødigt, for regeringen har allerede fremsat forslag, er allerede i fuld gang og vil fortsat komme med forslag i denne retning. Vi er altså ikke uenige i, at det er noget, regeringen skal se på og være aktiv med i, men vi finder det overflødigt at pålægge det, for det kommer helt af sig selv.

Med hensyn til bemærkningerne er meget af det, der beskrives, heldigvis allerede en del af den hverdag, der eksisterer. For i de senere år er det lykkedes, ikke mindst takket være regeringen, at komme igennem med større indflydelse for brugerne i forbindelse med en definition af, hvad det offentlige skal producere. Jeg kan nævne skolebestyrelserne, som i dag har vidtstrakte beføjelser, og som kan disponere over et budget, naturligvis inden for de rammer, som fastlægges af byrådet. Her er i dag virkelig valgmuligheder for dem, der repræsenterer forældrene i en skolebestyrelse. De kan være medbestemmende ved skemalægningen, om, hvor mange timer der skal være på de enkelte klassetrin, og om, hvordan man i øvrigt skal disponere midlerne. Det er i sig selv et virkeligt gode, for det højner kvaliteten af den offentlige sektor. Jo mere brugerne selv er med til at bestemme, hvad midlerne skal bruges til, desto mere er man sikker på, at det bliver noget, som brugerne er interesserede i, og dermed er det sikret, at kvaliteten, som jo defineres af brugerne, bliver bedre.

Inden for gymnasieområdet og en række andre mellemlange uddannelser er der sket det, at der er indlagt et større forbrugsvalg, og det synes jeg også i sig selv er noget vældig godt. Jeg vil bare opfordre til, at man ikke ser sig blind på, at der også kan være nogle praktiske problemer ved sådan helt bombastisk at sige, at der er et totalt frit forbrugsvalg. Jeg kan nævne det eksempel, at hvis man siger, der er frit forbrugsvalg mellem daginstitutioner, og der er en vuggestue til 48 børn og den er fyldt op, så er der jo altså ikke mulighed for at vælge den vuggestue. Derfor vil jeg nok sige, at vi må være klar over, at den valgfrihed, som vi vil definere, også har sine naturlige begrænsninger.

Men vi vil meget gerne deltage aktivt i udvalgsarbejdet om denne problematik, og vi synes, det er et udmærket og velbegrunder forslag.

Holger K. Nielsen (SF):

Det fremgår af de første sætninger i bemærkningerne, at dette er et svar på det socialdemokratiske forslag om borgernes rettigheder, vi tidligere har vedtaget, og indledningsvis vil jeg sige, at jeg synes, det er fint, at den borgerlige fløj, liberalisterne, som vi også har herinde, udarbejder deres ideologisk prægede svar på den diskussion. Jeg synes, det er fint, at vi får nogle mere principielle debatter om, hvordan den offentlige sektor skal fungere. På den baggrund synes jeg, det er et udmærket forslag, som kan give anledning til en måske mere principiel og også mere gennemgribende diskussion om disse ting. Det skal forslagsstillerne ikke have utak for.

Men det er også indlysende nok, at vi med vores udgangspunkt er uenige i de nærmere betragtninger i forslaget. Vi er enige i, at det er nødvendigt at diskutere fornyelse i den offentlige sektor; det har vi selv udarbejdet oplæg til, og det fremgik også af de bemærkninger, vi havde til det socialdemokratiske forslag om borgernes rettigheder. Vores uenighed i udgangspunktet er igen meget principiel og i virkeligheden ideologisk. Vi tror ikke på, at den markedsstyring og den markedsøkonomi, som Fremskridtspartiet vil have ind i den offentlige sektor – og det synes jeg er meget logisk, det er jo det partis politik – vil løse de problemer, der bør løses, og det vil have en række meget negative konsekvenser.